

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

(anonymizovaný opis)

Okresní soud v Bruntále rozhodl v hlavním líčení konaném dne 31. 8. 2023 v senátě složeném z předsedy Mgr. Pavla Ticháčka a přísedících [přísedící]

takto:

Obžalovaný

[celé jméno obžalovaného], [datum narození] v [obec], dělník, trvale bytem [územní celek] - [anonymizována dvě slova],

je vinen, že

1. dne 12. 8. 2022 v [obec] bez vědomí a souhlasu [celé jméno poškozeného] sjednal jeho jménem prostřednictvím jeho mobilního telefonu z čísla [tel. číslo] hotovostní úvěr [číslo] u společnosti [právnícká osoba] na částku ve výši 40 000 Kč, kterou nechal připsat na bankovní účet poškozeného [celé jméno poškozeného] č. [bankovní účet], vedený u [právnícká osoba], a poté využil skutečnosti, že znal přístupové údaje a heslo do internetového bankovníctví poškozeného, kam se prostřednictvím aplikace [jméno] [příjmení] spořitelny připojil k jeho bankovnímu účtu č. [bankovní účet] a bez vědomí a souhlasu poškozeného vyplnil platební příkaz na převod částky 10 000 Kč na svůj účet č. [bankovní účet] vedený u [právnícká osoba],

2. dne 20. 8. 2022 v [obec] využil skutečnosti, že znal přístupové údaje do internetového bankovníctví [celé jméno poškozeného] a bez jeho vědomí a souhlasu se na jeho mobilním telefonu prostřednictvím aplikace [jméno] [příjmení] spořitelny připojil k jeho bankovnímu účtu č. [bankovní účet], kde podal žádost o hotovostní úvěr [číslo] ve výši 40 000 Kč, kterou sjednal s klientským centrem prostřednictvím elektronického bankovníctví a po připsání této částky na účet poškozeného [celé jméno poškozeného] bez jeho vědomí a souhlasu vyplnil platební příkaz na převod částky 35 000 Kč na svůj účet č. [bankovní účet] vedený u [právnícká osoba],

3. dne 22. 8. 2022 v [obec] využil skutečnosti, že znal přístupové údaje do internetového bankovníctví [celé jméno poškozeného] a bez jeho vědomí a souhlasu se na jeho mobilním telefonu prostřednictvím aplikace [jméno] [příjmení] spořitelny připojil k jeho bankovnímu účtu

č. [bankovní účet], kde podal žádost o spotřebitelský úvěr [číslo] ve výši 299 000 Kč, který sjednal s klientským centrem prostřednictvím elektronického bankovníctví a kterým mimo jiné konsolidoval dva dřívější úvěry včetně úvěru ze dne 20. 8. 2022, a poté po připsání částky získané úvěrem ve výši 229 000 Kč na účet poškozeného [celé jméno poškozeného] bez jeho vědomí a souhlasu vyplnil platební příkaz na převod částky 229 000 Kč na svůj účet č. [bankovní účet] vedený u [právníká osoba],

tedy

pod body 1. – 3.:

jednak

padělal platební prostředek v úmyslu použít jej jako pravý,

jednak

překonal bezpečnostní opatření a tím neoprávněně získal přístup k počítačovému systému nebo jeho části a neoprávněně užil data v počítačovém systému v úmyslu získat sobě neoprávněný prospěch,

jednak

při sjednávání úvěrové smlouvy uvedl nepravdivé údaje a způsobil tímto jednáním větší škodu,

čímž spáchal

pod body 1. – 3.:

jednak

zločin neoprávněného opatření, padělání a pozměnění platebního prostředku podle § 234 odstavec 3 alinea první trestního zákoníku,

jednak

přečin neoprávněného přístupu k počítačovému systému a neoprávněného zásahu do počítačového systému nebo nosiče informací podle § 230 odstavec 1, 2 písmeno a), odstavec 3 písmeno a) trestního zákoníku,

jednak

přečin úvěrového podvodu podle § 211 odstavec 1, 4 trestního zákoníku

a odsuzuje se

podle § 234 odstavec 3 trestního zákoníku za použití § 43 odstavec 1 trestního zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 3 (tři) roků.

Podle § 81 odstavec 1 trestního zákoníku a § 82 odstavec 1 trestního zákoníku se obžalovanému výkon trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání 3 (tři) roků.

Podle § 229 odstavec 1 trestního řádu se poškozený [celé jméno poškozeného], [datum narození], trvale bytem [adresa poškozeného], odkazuje se svým nárokem na náhradu majetkové škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Podle § 70 odstavec 1 trestního zákoníku se obžalovanému ukládá trest propadnutí věci, a to:

- I. 1ks notebook zn. Lenovo Ideapad 1 14IGL05, výrobní číslo R9146LAN, stříbrné barvy s napájecím kabelem a nabíječkou,
- II. 1ks textilní brašny zn. Case Logic na notebook černé barvy s popruhem přes rameno,
- III. 1 ks hodinek zn. Apple Watch s černým náramkem, výrobní číslo G99H3WKMQ07Y, s magnetickým nabíjecím kabelem bílé barvy,

které jsou uloženy ve skladu 2. OOK SKPV [obec].

Podle § 71 odstavec 1 trestního zákoníku se obžalovanému ukládá trest propadnutí náhradní hodnoty, a to částky 933 Kč, případně jiné částky, která se bude ke dni rozhodnutí na účtu obžalovaného č. [bankovní účet] nacházet.

Odůvodnění:

1. V hlavním líčení konaném dne 31. 8. 2023 obžalovaný po zákonném poučení v souladu s § 206c odstavec 1 trestního řádu prohlásil svou vinu a souhlasil s použitou právní kvalifikací, kdy byl upozorněn, že soud může právně kvalifikovat jeho jednání, kvalifikované v obžalobě jako přečin podvodu, jako přečin úvěrového podvodu, kdy trestní sazba obou těchto trestných činů je totožná. I pro tento případ obžalovaný svou vinu prohlásil. Soud jeho prohlášení viny přijal a následné dokazování již neprováděl, neboť prohlášení viny obžalovaným je v souladu se zjištěným skutkovým stavem vyplývajícím ze spisové dokumentace a ani ze strany státního zastupitelství nebylo k přijetí prohlášení viny žádných námitek.

2. Soud hodnotil všechny okolnosti spáchaného činu, zejména samotné jednání obžalovaného, osobu poškozeného a výši způsobené škody.

3. Ke své osobě obžalovaný u hlavního líčení uvedl, že proti němu není vedeno další trestní stíhání. Bydlí na adrese [adresa]. [jméno] si přebírá i poštu. [příjmení] tu škodu splatil, tak ukončil školu a pracuje v [anonymizováno]. [příjmení] mít první výplatu, měl by mít kolem 25 – 30 000 Kč. Má přítelkyni, nemá děti.

4. K věci obžalovaný u hlavního líčení uvedl, že byl hodně zamilovaný, jeho bývalá přítelkyně to měla těžké, zblbl mu hlavu, potřebovali peníze, neměli na jídlo, neměli kde bydlet, neměli pračku, ledničku... [příjmení] si zkoušel vzít půjčku na sebe, ale nešlo to. Stydl se, proto nepožádal rodiče. [příjmení] si prostě myslel, že to bude dávat [jméno]. Vychází s ním dobře. Omluvil se mu, jsou stále kamarádi. Nebyl to dobrý způsob, přijít takto k penězům. Mezi ním a poškozeným nedošlo ke konfliktu. Každý měsíc mu posílá 2 000 Kč. Uhradil asi 14 000 Kč. V lednu poslal 2 000 Kč, v březnu 4 000 Kč i za únor, v květnu 2 000 Kč, v červenci tat'ka poslal 4 000 Kč a v červenci ještě poslal 1 200 Kč. Seznámili se v [anonymizováno]. Začal u něj přespávat, pomáhal mu, chodil s ním na nákupy. [příjmení] [jméno] se domluvili, že by si vzali první půjčku 35 000 Kč, pořídili si auto, protože potřebovali přestěhovat nábytek. Za auto zaplatili 11 000 Kč. [příjmení] obžalovaný utratil za jídlo. O prvním úvěru [jméno] věděl, podepisoval to on sám v [obec] spořitelně. [jméno] mu řekl přístupové údaje, protože obžalovaný potřeboval vybrat z bankomatu. Slušně se zeptal, jestli mu řekne [příjmení]. Poškozený mu důvěřoval. O té přítelkyni věděl, on se ním do [obec] jezdil. Obžalovaný přítelkyni koupil ledničku, pračku, mobil, televizi, oblečení. Dával jí i peníze v hotovosti. Obžalovaný v té době bydlel u tat'ky a žili z jeho výplaty, matka s nimi nežije, neposílá výživné. Nehrazení výživného je řešeno. Po nahlédnutí do svých podkladů obžalovaný upřesnil, že uhradil částku 13 200 Kč.

5. Obhájce obžalovaného u hlavního líčení uvedl, že obžalovaný má zájem prohlásit vinu, nesouhlasí však s nárokem na náhradu škody, jak byl vznesen. Pokud došlo k naplnění znaku trestného činu podvodu, případně úvěrového podvodu, pak primárně měl zmocněnec poškozeného nějakým způsobem řešit tu věc ve vztahu k bance. Obhajoba má za to, že pokud jsou uplatňovány nějaké úroky, poplatky atd., takto, co mělo být řešeno na prvním místě z jejich strany,

byla neplatnost těch úvěrových smluv. Nebylo by správné, aby pan obžalovaný měl hradit nějakou virtuální škodu, která byla vyčíslena, která by mohla být placena, když následně budou smlouvy prohlášeny za neplatné a tím pádem by se neměly hradit žádné úroky. Přestože obhájce obžalovanému radil, aby prohlásil vinu, protože se k jednání doznává, tak s tou právní kvalifikací jako takovou ztotožněn není. Je zřejmé, že se obžalovaný dopustil podvodu. Podvedl poškozeného [celé jméno poškozeného], použil jeho přístupové údaje, vylákal finanční prostředky z bankovní instituce, obohatil se úmyslně, to je zřejmé, ale jedná se o sazbu 1-5 let, to je podstatné. Poprvé v jeho kariéře obhájce zde však vidí, že najednou se k tomuto „prostému“ podvodu dostává zločin padělání platebního prostředku, kde je sazba 3-8 let. Obhájce se domnívá, že v trestním zákoníku je tento zločin popsán a skutková podstata je tam definovaná na zcela jiné případy, kdy je opravdu padělán, pozměněn platební prostředek. Pokud by tam taková kvalifikace nebyla, tak je obžalovaný v sazbě 1-5 let. Pan obžalovaný spáchal to jednání měsíc poté, co dovršil 18 let, jako mladistvý, velmi blízký věku mladistvého, typická mladická nerozvážnost. Prostředky použil proto, aby pomohl přítelkyni a její rodině. Nikdy nebyl trestaný. Poškozený je jeho kamarád, bydlel s ním, dál se spolu baví, poprvé si vzali půjčku spolu. To je jako z nějakého příběhu, to nevymyslíte. To je skutečnost. Není to nějaký případ, kde se někdo dostane lší k přístupovým údajům, podvede poškozeného, padělá platební kartu, pozmění, opatří platební prostředek, ale je potřeba se na to dívat v těchto souvislostech. Obžalovaný sice prohlásil vinu, skutků se dopustil, přesto obhájce vnitřně nesouhlasí s argumentací státního zastupitelství a s tím, že se pohybuje v sazbě 3-8 let a bude se mu ukládat „jenom“ podmíněný trest 3 na 5 let. To dostávají pachatelé mnohem závažnějších trestných činů, v mnohem závažnějších případech, v opakovaných případech trestné činnosti. Zde jde o exces, který se stal během jednoho měsíce ve třech případech netrestanému mladému člověku, který si pokazil život a bude teď splácet statisíce korun zřejmě. Pokud soud zohlední prohlášení viny a kvalifikace zůstane stejná, je zde zvažována možnost nějakým způsobem modifikovat podvod jako podvod úvěrový, sazba je v daném případě stejná, tam to pro obžalovaného žádný zásadní efekt nebude mít mimo to, že je možné, že úvěrový podvod otevře cestu poškozenému, aby bylo jednodušší zneplatnit úvěrové smlouvy. Pokud bude rozhodnuto tak, že byl spáchán trestný čin a že úvěrové smlouvy nebo to čerpání peněz bylo protiprávním jednáním, tak se obhajoba domnívá, že by ty úvěrové smlouvy měly být neplatné, proto nárok, který byl zmocněncem vznesen na náhradu škody, kdy byla škoda vyčíslena na 623 566 Kč, nemůže to být takto jednoduše sečteno a uloženo k náhradě obžalovanému, protože je zde jeden případ, kdy si peníze rozdělili, škoda má být 10 000 Kč, druhý případ, kdy si odčerpal 35 000 Kč ze 40 000 Kč, v třetím případě si odčerpal 229 000 Kč z 299 000 Kč, ale poškozený v podstatě říká, že chce zaplatit úplně všechno do koruny. Poškozený by se měl snažit co nejrychleji komunikovat s bankou a zneplatnit úvěrové smlouvy tak, aby to příslušenství hrazeno být nemuselo. Je potřeba samozřejmě vrátit jistiny a možná nějaké další poplatky, ale to se pohybuje úplně v jiných částkách, než je ta nárokováná náhrada škody ve výši 623 566 Kč. Obhajoba si nemyslí, že trestní soud je tady od toho, aby o tak komplikovaném nároku na náhradu škody rozhodoval, a proto navrhl, aby byl poškozený odkázán na řízení ve věcech občanskoprávních. Obžalovaný spáchal jednání jako mladistvý, velmi blízký věku mladistvých, je netrestaný, prohlásil vinu a v obžalobě byl navržen trest odnětí svobody v trvání 3 let s podmíněným odkladem v trvání 3-4 let. Mělo by být akcentováno prohlášení viny. Pokud se jedná o navrhované tresty propadnutí věci, s tím se obhajoba ztotožňuje. Návrh obhájce byl tedy takový, aby byl uložen trest odnětí svobody, bohužel podle právní kvalifikace, nic jiného ukládat nelze, při samé spodní hranici, podmíněně odložen na středně dlouhou zkušební dobu.

6. Zmocněnec poškozeného u hlavního líčení uvedl, že v podrobnostech odkazuje na návrh poškozeného ze dne 1. 6. 2023, kterým se poškozený přihlásil do trestního řízení se svým nárokem na náhradu majetkové škody způsobené jednáním obžalovaného, kdy tato škoda byla poškozeným vyčíslena v celkové výši 623 566 Kč, kdy poškozený má za to, že je třeba vedle samotného poskytnutého úvěru zohlednit skutečnost, že poškozený je s ohledem na sjednání smlouvy jeho jménem a na jeho osobu s úvěrujícími institucemi povinen hradit také další poplatky a úroky z

prodlení, kdy částka, kterou poškozený uplatňuje, zahrnuje i tyto další poplatky. Částky byly vyčísleny s ohledem na to, že vzhledem k nevědomosti poškozeného o nutnosti hradit úvěr, tento přišel o výhodnější úroky a bude nucen hradit částku ve výši 508 126 Kč, a to vůči [právnícká osoba] a částku ve výši 115 440 vůči společnosti [právnícká osoba]. Zmocněnec poškozeného zaslal stanovisko k právní kvalifikaci jednání obžalovaného tak, jak je to specifikováno v obžalobě, kdy poškozený má za to, že jednání obžalovaného naplňuje trestný čin úvěrového podvodu podle § 211 trestního zákoníku. V podrobnostech odkázal na stanovisko ze dne 28. 8. 2023. Poškozený dovozuje právní kvalifikaci úvěrového podvodu z toho, že jednou z podstatných náležitostí úvěrových smluv je správné a určité označení osoby úvěrovaného, tedy osoby, které úvěrující instituce úvěr poskytuje. S touto skutečností, se správným označením a určením osoby úvěrovaného instituce pracují. Zjišťují a ověřují jejich úvěruschopnost a má za to, že s ohledem na judikaturu Nejvyššího soudu je zjevné, že obžalovaný poskytl úvěrujícím institucím nepravdivý údaj, tedy označil nesprávně osobu úvěrovaného, vystupoval pod identitou jiné osoby a zamlčel podstatné údaje, kdy právě z uvedení jiné osoby coby úvěrovaného je zjevný úmysl obžalovaného úvěr nehradit. Je na místě, aby soud zvážil změnu právní kvalifikace, kdy jednání obžalovaného dle názoru poškozeného naplňuje skutkovou podstatu úvěrového podvodu podle § 211 odst. 1, 4 trestního zákoníku. Jedná se o to, že v případě úvěrového podvodu by bylo pro poškozeného jednodušší řešit náhradu škody, kdy předpokládá, že by ve vztahu k bance se tato přihlásila s náhradou škody a bylo by to jednodušší, co se týče neplatnosti úvěrové smlouvy, která by se jinak musela řešit v civilním řízení. S bankou zatím v kontaktu s poškozeným nebyli. Paní státní zástupkyně podle zmocněnce poškozeného sice dobře poznamenala, že skutečnost, že poškozený dobrovolně poskytl obžalovanému své přístupové údaje, by mohla ovlivnit postoj banky, nicméně má za to, že toto je třeba zohlednit i ve vztahu k případnému civilnímu řízení, ve kterém by byla škoda nárokována, kde by se řešila samotná neplatnost smluv. Civilní řízení by pro poškozeného znamenalo další nadbytečnou zátěž. Rovněž v této souvislosti uvedl, že s osobou poškozeného je aktuálně vedeno řízení o omezení svéprávnosti, kdy civilní řízení vůči dvěma bankovním institucím by znamenalo zátěž v podobě nutnosti dokazování. Jednak by zde opět byla otázka postoje bank, kdy je známo, že banky nerady přicházejí o solventního klienta, kdy poškozený ty úvěry splácí a banka vidí, že klient je solventní, že aktuální stav je takto vyhovující a bude se nejspíše u soudu snažit, aby smlouvy nebyly prohlášeny za neplatné. Co se týče adhezního řízení v trestním řízení, tak toto by mělo sloužit k uspokojení nároku poškozeného, který je subjektem trestního řízení. Co se týče uplatňované částky na náhradu škody, zde s ohledem na úhradu částek obžalovaným zmocněnec aktualizoval uplatňovanou výši nároku na částku 610 336 Kč, kdy částku ve výši 623 566 Kč ponížil o uhrazenou částku ve výši 13 200 Kč, přičemž poškozený neuplatňoval nároky ze všech smluv, které byly obžalovanému poskytnuty. Co se týče částky 508 126 Kč, tato vyplývá ze smlouvy o úvěru, kdy úvěr byl poskytnut na částku 299 000 Kč, přičemž v čl. 4 smlouvy je celková splatná částka, tedy součet výše poskytovaného úvěru a výše celkových nákladů úvěru při splnění všech předpokladů bude 508 126 Kč. Jedná se o smlouvu o úvěru s Českou spořitelnou. Co se týče úvěru poskytnutého [právnícká osoba] Credit, zde je částka hned na úvodní straně, oznámení o schválení úvěru vypočtena na částku 115 440 Kč. Tyto částky jsou dostatečně objektivizované. Poškozený je osobou velice důvěřivou, zdravotně indisponovanou a obžalovaný toho zneužil. Poškozený nadto v současné době nemá jistotu, jak se bude jeho případ dále vyvíjet. Jestliže bude nucen uplatňovat nárok na náhradu majetkové škody v civilním řízení, neví, jak se toto řízení potáhne. Neví, jak rychle se budou soudy schopny vyjádřit k neplatnosti smlouvy. Může to trvat i několik let, je možné počítat i s odvolacím řízením, přičemž poškozený bude nucen po celou tuto dobu platit řádně splátky, aby se nedostal do prodlení, případně aby se nevystavil hrozbě exekuce. Škoda, která je uplatňována poškozeným v tomto řízení je dostatečně objektivizována, není uplatňována poškozeným účelově, přičemž v případě, kdyby s bankou došlo k nějakému způsobu vyrovnání, poškozený nemá žádný zájem na tom, aby se na obžalovaném obohatil, a pro případ, že by soud přiznal poškozenému nárok na náhradu škody ve výši, kterou poškozený uplatňuje, a došlo by k nějakým dalším skutečnostem, ze kterých by vyplynulo, že poškozený

nemusí splácet celou částku, že existují způsoby narovnání mezi obžalovaným a poškozeným, kterým bude poškozený nakloněn tak, aby z jeho strany nedošlo k nějakému obohacení vůči obžalovanému.

7. Pokud jde o otázku právní kvalifikace jednání obžalovaného v obžalobě podřazeného pod skutkovou podstatu trestného činu podvodu podle § 209 odstavec 1, 3 trestního zákoníku, zde se soud ztotožňuje s názorem zmocněnce poškozeného, kdy trestný čin úvěrového podvodu podle § 211 trestního zákoníku je speciálním druhem podvodu spáchaným při sjednávání úvěrové smlouvy, k čemuž v projednávaném případě bezesporu došlo. Předstírání jiné totožnosti pak lze vyhodnotit jako uvedení nepravdivého údaje. Proto soud prohlášení viny obžalovaného vztáhl, vedle ostatních, k právní kvalifikaci jak uvedeno ve výrokové části tohoto rozsudku.

8. K osobě obžalovaného bylo z listinných materiálů zjištěno, že v současné době u něj neprobíhá žádné další trestní stíhání, v opise rejstříku trestů nemá žádný záznam, stejně tak v opise z evidence přestupků nemá záznam a ani nebyl v místě bydliště projednáván pro přestupek. Nejsou proti němu vedeny žádné exekuce, není a ani nikdy nebyl v evidenci úřadu práce a nepobírá žádné dávky. Ve škole byl hodnocen jako podprůměrný student s nízkou studijní morálkou. Obžalovaný poškozenému rovněž zaslal omluvný dopis.

9. Při úvahách o uložení trestu, zejména pokud jde o jeho druh a výměru soud u obžalovaného shledal přítěžující okolnosti zejména v podobě skutečnosti, že skutek spáchal vůči osobě zdravotně postižené a ve větším rozsahu. Naopak obžalovanému výrazně polehčilo jeho doznání ve formě prohlášení viny a projevená lítost, kterou soud vyhodnotil jako upřímnou. Dále obžalovanému polehčila skutečnost, že se jednání dopustil ve věku blízkému věku mladistvých a před jeho spácháním vedl řádný život.

10. Soud ukládal obžalovanému trest dle § 234 odstavec 3 trestního zákoníku, podle nějž lze uložit trest odnětí svobody od tří let do osmi let.

11. S ohledem na shora uvedené a skutečnost, že obžalovaný svým jednáním poškozeného, který je důvěřivým, zdravotně postiženým člověkem vystavil riziku finanční tísně a při zneužití jeho údajů, které mu poškozený v dobré víře sdělil, si vzal úvěr v nezanedbatelné výši, by bylo na místě uvažovat o nepodmíněném trestu. Na druhou stranu nelze přehlédnout, že jde o osobu ještě zcela nevyzrálou, mladou, s nulovou trestní historií, kdy se obžalovaný stíhaných skutků dopustil ve prospěch své tehdejší přítelkyně. Aktuálně se navíc snaží, byť po malých částkách, přispívat na splácení předmětných úvěrů. Za této situace tak soud uložil trest na samé spodní hranici trestní sazby, kdy jej bylo možné ještě podmíněně odložit, když má soud za to, že uložit obžalovanému již nyní nepodmíněný trest by bylo nepřiměřeně přísné. Pokud jde o jiné druhy alternativních trestů, pak peněžitý trest s ohledem na očekávanou nutnost hradit způsobenou škodu nepřichází v úvahu a trest obecně prospěšných prací nelze uložit ve výměře, která by odpovídala závažnosti skutků, a současně bude pro splácení dluhů vhodnější, aby měl obžalovaný dostatek prostoru k pracovnímu uplatnění a s tím souvisejícímu získávání finančních prostředků pro úhradu způsobené škody. Délka zkušební doby podmíněného odsouzení pak byla soudem stanovena tak, aby dostatečně dlouho motivovala obžalovaného k řádnému životu.

12. Pokud jde o otázku náhrady škody, pak na základě provedených důkazů lze předpokládat, že předmětné úvěrové smlouvy budou prohlášeny za neplatné, a nebude tak moci být nárokováno příslušenství těchto závazků minimálně v podobě běžných úroků plynoucích z těchto smluv. Soud také není přesvědčen o aktivní legitimaci poškozeného k vymáhání nároku, který jím byl v rámci tohoto trestního řízení uplatněn, když peněžní prostředky na účtu vedeném peněžním ústavem na základě smlouvy o běžném účtu nejsou v majetku majitele účtu, v jehož prospěch byl tento účet zřízen, ale v majetku peněžního ústavu. Pokud tedy obžalovaný neoprávněně odčerpal peněžní prostředky v účtu, škoda vznikla peněžnímu ústavu, nikoli majiteli účtu. Poškozeným je proto peněžní ústav (srov. usnesení Nejvyššího soudu ČR ze dne 27. 8. 2013, sp. zn. 4 Tdo 812/2013). Z tohoto důvodu byl poškozený odkázán se svým nárokem na řízení ve věcech občanskoprávních.

13. Soud rovněž uložil obžalovanému tresty propadnutí věci a propadnutí náhradní hodnoty, když se v prvním případě jednalo o věci, které jsou bezprostředními výnosy z trestné činnosti, a ve druhém případě jde o náhradní hodnotu za věci, které by soud mohl prohlásit za propadlé, avšak s ohledem na jejich zcizení to není možné.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možné podat odvolání do osmi dnů od doručení jeho písemného vyhotovení k Okresnímu soudu v Bruntále. O odvolání bude rozhodovat Krajský soud v Ostravě. Odvolání může podat státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícímu rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání musí být ve výše uvedené lhůtě odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytykány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen uvést, zda odvolání podává, byť zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Bruntál xxx

Mgr. Pavel Ticháček
předseda senátu